

overtrædelser af loven i relation til de materielle registrerings- og videregivelsesbetingelser samt sikkerhedsforanstaltninger.

På denne baggrund synes det hverken nødvendigt eller ønskeligt, at tilsynsmyndigheden fremover generelt skal kunne træffe egentlige afgørelser i forhold til andre myndigheder.

I nogle tilfælde kan der imidlertid være gode grunde til at tillægge Datatilsynet en egentlig afgørelseskompetence.

Som nævnt ovenfor har Registertilsynet i dag afgørelseskompetence i forhold til sager om registerindsigt, hvilket er et eksempel - det eneste, som findes i den nuværende lov om offentlige myndigheders registre - på en udtrykkelig ret for en registreret.

Udvalget foreslår, at denne ordning fastholdes. Herudover bør Datatilsynet i forhold til forvaltningsmyndigheder træffe (bindende) afgørelse i sager, som vedrører undtagelse fra behandlingsforbudet med hensyn til særlige kategorier af personoplysninger, sager om automatisk registrering af udgående telefonopkald, sager om overførsel af oplysninger til tredjelande, sager om rækkevidden af den registreredes retigheder, samt sager om tilbagekaldelse af tilladelse til overførsel af oplysninger til tredjelande.

I alle andre tilfælde bør tilsynet efter udvalgets opfattelse alene afgive (uforbindende) udtalelser.

Med hensyn til spørgsmålet om inspektionskompetence foreslås der videreført en bestemmelse om, at tilsynets medlemmer og personale til enhver tid har adgang til visse lokaler mod behørig legitimation uden retskendelse, jf. herved lov om offentlige myndigheders registre § 26, stk. 2.

I den nugældende lov om offentlige myndigheders registre § 26, stk. 3, er der en særlig adgang for Registertilsynet til at afgive indberetning til den eller de for et register ansvarlige myndigheder og vedkommende minister om konstaterede overtrædelser af loven eller de fastsatte forskrifter samt i øvrigt om forefundne mangler. Tilsynet skal have underretning om, hvad myndigheden foretager i anledning af indberetningen.

Udvalget finder - som nævnt ovenfor under pkt. 4.2.7.2. - at der ikke længere er et behov for en særlig politisk kontrol med oprettelse eller iværksættelse af registre/behandlinger. På samme måde finder udvalget, at der ikke er et behov for en speciel politisk kontrol med overholdelsen af loven i forbindelse med udførelsen af behandlinger. Hertil kommer, at der i dag kun indgives indberetninger, såfremt der er tale om overtrædelser af en vis alvor, og det må under alle omstændigheder forventes, at en kritik af sådanne over-

trædelser tilsendes en person på et højere, muligvis det højeste, niveau inden for myndigheden. En væsentlig funktion af indberetningerne ligger i, at kritikken udtrykkes over for et niveau i myndigheden, som har fornøden kompetence og ansvar til at træffe passende foranstaltninger til at imødegå muligheden for fremtidige overtrædelser. Denne funktion vil således blive varetaget uanset opretholdelsen af en regel om indberetning.

På denne baggrund foreslås der ikke bestemmelser om indberetning til dataansvarlige myndigheder (kommunalbestyrelser, amtsråd og direktører m.v. for statslige styrelser) og vedkommende minister.

Særlige regler for private dataansvarlige

Hvad særligt angår tilsynet med de private dataansvarlige foreslår udvalget, at den nuværende retstilstand opretholdes med de modifikationer, der følger af, at lovens genstand ikke vil være registrering og videregivelse, men behandling af oplysninger.

Herudover finder udvalget, at der bør åbnes mulighed for, at Datatilsynet i stedet for at påbyde sletning af oplysninger, som efter loven ikke må behandles, kan påbyde blokering. Direktivets artikel 28, stk. 3, 2. pind, omtaler muligheden for at gribe effektivt ind ved at beordre oplysninger blokeret.

Datatilsynet vil, ligesom det hidtil har været tilfældet for Registertilsynet, have behov for at kunne indhente de relevante oplysninger i forbindelse med udøvelsen af sin tilsynsvirksomhed. Disse oplysninger vil i langt de fleste tilfælde kunne indhentes skriftligt eller eventuelt telefonisk eller lignende.

Som nævnt er der imidlertid i den nugældende lov om private registre § 22, stk. 3, hjemmel til, at Registertilsynet - ud over at kunne kræve enhver oplysning, som er af betydning for dets virksomhed, jf. § 22, stk. 2 - kan foretage inspektioner med hensyn til nærmere bestemt virksomhed, hvorved tilsynet uden retskendelse ved en eller flere ansatte møder op på det sted, hvor registreringen fysisk sker, eller hvorfra den faktisk administreres.

Udvalget finder, at der fortsat er behov for i et vist omfang at kunne inspicere hos private. Se om baggrunden herfor *betænkningen*, side 366 f.

Udvalget har i den forbindelse overvejet konsekvenserne af, at det nugældende forbud mod fysiske personers registrering af oplysninger, som er omfattet af lov om private registre § 1, stk. 1, foreslås ophævet. Oplysninger, som behandles af fysiske personer med henblik på udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter, vil ikke være omfattet af loven, jf. § 2, stk. 1, i ud-